



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Devs etiam cùm dormire videtur, pro nobis vigilat; quod exemplo, in
nauis, dormientis Christi, planu[m] fit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

expergefactus, de nocte fugit. Quod etiam de S. Petro legimus, *Actor. 12. 6.* quando ab alio Herode seruabatur in carcere. Cum enim producturus cum esset Herodes, in ipsa nocte, erat Petrus dormiens, inter duos milites, uinctus catenis duabus: & custodes ante ostium custodiebant carcerem. Quis eum è catenis, è carcere, è militum custodia euasurum putasset? Sed tamen euasit ille. Nam ecce Angelus Domini astiuit: & lumen refulsit in habitaculo: percussitq; latere Petri excitauit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catena de manibus eius. Dixit autem Angelus ad eum: Precingere, & calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: circumda tibi uermentum tuum, & sequere me. Et exiens sequebatur eum, & nesciebat, quia uerum est, quod fiebat per Angelum: existimabat autem se uisum uidere. Transseuntibus autem primam, & secundam custodiam (adeò arctè tenebatur) uenerunt ad portam ferream (tam dura erat custodia ac firma,) qua ducit ad ciuitatem, que uirò aperta est eis. Et exeuntes processerunt uicium unum: & continuo discessit Angelus ab eo. Et Petrus ad se uersus, dixit: Nunc scio uerè, quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudeorum. In Iosepho igitur, ac Petro Deus ostendit, cum alia omnia humana praesidia defunt, se, de caelo, opitulari: nec illud tantum ostendit, sed insuper demonstrauit, quanti à nobis Angeli sint faciendi, qui nobis dormientibus, solent uigilare, & pro nobis excubare, multaque, nobis nihil sentientibus, à capite nostro pericula amoliuntur. At nos ingrati, rarò hanc & Dei prouidentiam, & Angeli curam agnoscimus, aut undecunque agnitam, saepe non pluris, quàm somnium (ut initio Petrus) aut nebulam, in pariete, aestimamus.

I V.

Quid, quòd non solùm, homine dormiente, Deus pro eo uigilet, sed uigilet etiam tum, quando homini aut dormire uideatur, aut dormire? Quod sanè, sicut ostendit, quando iustitiae suae iram ostendit, & excitatus est tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus à uino, & percussit inimicos suos; ita etiam patefecit, quando, in summo rerum cardine, homines uersabantur. In lacu, seu stagno Genesareth, ob magnitudinem, maris nomen sortito, non triremem, sed exiguam atque piscatoriam cymbam nacti discipuli cum Christo uehebantur. Ibi Christus, non simulato, ut quidam putant, sed uero naturalique, quamuis, credibiliter, uoluntario & procurato somno dormiebat. *Et ecce mo-*

motus magnus factus est in mari, ita ut nauicula operiretur fluctibus. Crediderim etiam, non casu, aut natura, sed consilio prouidentiaque Christi, tempestatem exortam, ut Apostolis, & diffidentia sua innotesceret, & Magistri dormientis quoque cognita fieret vigilantia. Sæuiente igitur vento, & procellis in nauim insilientibus, bene madidi vectores accesserunt ad eum discipuli eius, & suscitauerunt eum, dicentes: Domine salua nos, perimus. Deserti vndiq; meritò, ut saluarentur, confugerunt ad Saluatorem: nulla enim alia est tam sacra anchora. Et tamen eos increpans ait: Quid timidi estis, modicæ fidei? Ita legimus Iulium Cæsarem naui vectum, cum nautam videret metuentem, dixisse: Cæsarem vehis, & times? quasi Cæsari, in vndis, nihil posset aduersi contingere. Non Cæsar, sed Christus erat vndarum Dominus, qui discipulos suos non reprehendit, quòd ad eum, in extremo discrimine, confugerent, sed quòd, eo præsentem, licet dormiente, timidi essent, ac trepidarent, & non potiùs crederent, eum dormientem vigilare atque non secus, ac si apertis, leonis more, oculis foret, omnia intueri. Ut tamen discerent, quantum opis sit situm in illo, ijs, qui ad eum clamant, vel iam iam perituri: Tunc surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Nullus vnquam fingitur à Poëtis Neptunus cœlum tempestatésque tam potenter imperando serenauisse. Nam etsi nec venti audiant, nec mare, nec morbi; tamen ita obediunt ei, ac si audirent, imperiùmque eius intelligerent: quo pacto etiam surdi, & mortui vocem eius audierunt. Certè tempestates atque morbi sæpe per malos spiritus immittuntur, quos Dauid vocat, immissiones per angelos malos; igitur increpat ventos Christus, ijsque imperat, ac si malis spiritibus loqueretur. Sunt enim Aquilones, & pestes, & dæmones, in eius potestate.

Psal. 77. 49.

V.

Nihil proinde nobis, præsentem Christo, est metuendum. Etsi absens videatur, adest; vti S. Catharinæ Senensi tentatæ & interroganti: Vbi eras? respondit, se cum illa fuisse, & pugnam victoriàmque illius spectauisse. Libet verbatim referre vtilissima tentatis documenta, quæ in vita illius ponit Raimundus ista: Cum virgo Catharina Senensis, multas, à demonum insectatione, molestias, pro nomine Saluatoris, pateretur, illis fugatis, lux cœlitus illapsa est cubiculo, & in ea luce Christus crucifixus ei apparuit dicens: Filia mea Catharina, vides, quæ ego, tua causa, perpeffus sim? non igitur dubites

Raimund. in
vita S. Ca-
tharinæ a-
pud Sur. t. 2.
29. April.